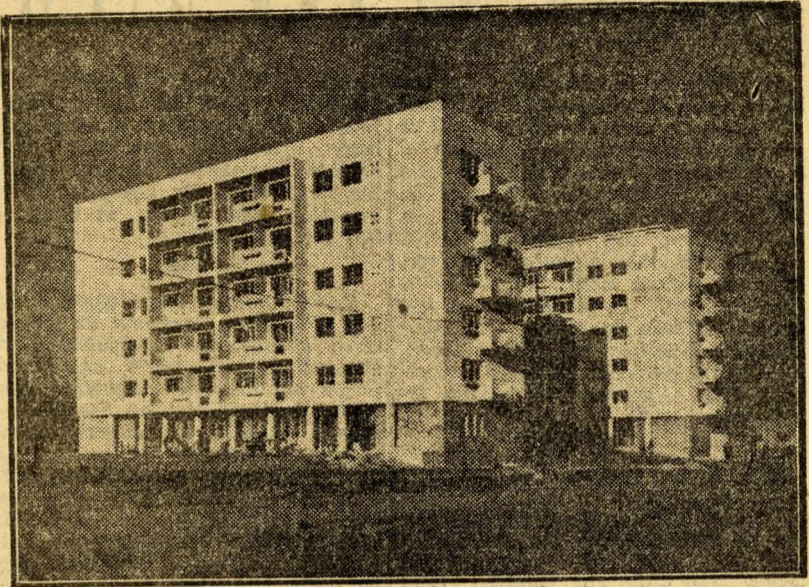

Hatvanötezer korszerű, világos MUNKÁSLAKÁS ÖT ÉV ALATT

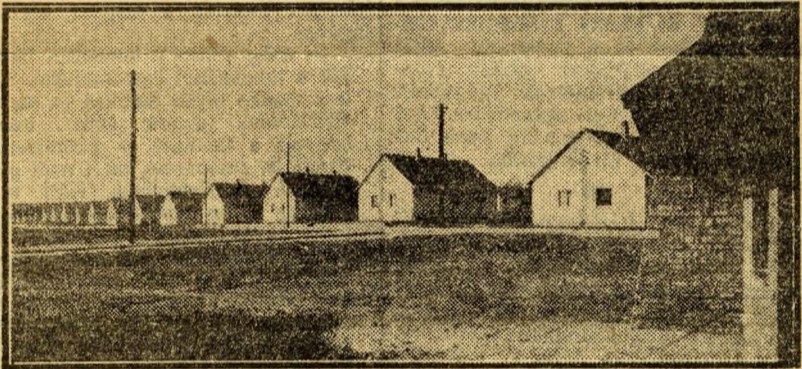
Lehel-terti lakóházak. Ilyen házakat épített a népi demokrácia a hároméves tervben a dolgozóknak, akiket a régi rendszer állandó lakásinségre ítél. A nép állama a népnek épít

AZ ÖTEVES TERV SORÁN városainkban 65.000 lakás épül a dolgozók számára. Ez évente 13.000 lakást jelent, ami meghaladja még a háború előtti utolsó évek lázas, spekulációs lakásépítkezési tevékenységének eredményeit is. Magyarországon a városokban évi 10.000 lakásnál többet még sohasem termeltek — a legnagyobb konjunktúrában sem.

Az óriási különbséget mégsem elsősorban a számok mutatják hanem az: milyen lakásokat építettek a múltban és milyenek épülnek most. A Horthy-rendszer lakáspolitikája ez volt: pazar, négy-öt, sőt többszobás villákat a

mégfelelőbbeket. Ezeknél a lakásoknál egy 20 négyzetméter nagyságú nappali szoba lesz a legfontosabb lakóhelyiség és hozzá egy-két hálószobát építünk, amelyekben a család gyermekei nemcsak aludhatnak, hanem tanulhatnak, játszhatnak is.

Erdekes tanulság, ha összehasonlítjuk most épülő lakásaink szobáinak alapterületét a nyugati államok adataival. Kiderül ebből, hogy a nálunk épülő lakószobák alapterülete messze meghaladta a nyugati államokét. Így a közületek által támogatott lakásépítkezéseknél a kétszobás lakás szobáinak alapterülete az Egyesült All-

Várpalotai bányáslakótelep, családi házak

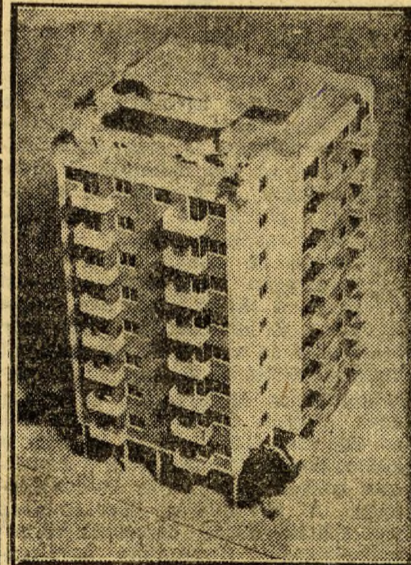
Pasaréti-úton, vagy a Rózsadombon a leggazdagabbak részére, spekulációs jellegű bérházakat polgári rétegek számára. Ilyenek épültek az Uj-Lipótvárosban is, fényes, márványburkolatú lépcsőházakkal, de ugyanakkor minden négyzetmétert kihasználva spekulációra. Így még ezek a lakások sem voltak igazán korszerűek és egészségesek. Végül építettek — igen kis számban — „munkáslakásokat” is: legfeljebb egyszoba-konyhás, fürdőszoba nélküli, többnyire közös WC-vel ellátott lakásokat, amelyben a dolgozó „boldognak érezhette magát”. Persze még ez is csak néhány szerencsésnek jutott — a százezrek agyonzsúfolt, nyomorúságos bércaszárnyakban laktak.

MINDEZEKSEL SZEMBEN fiatal demokráciánk nagyjában befejezve a háborúban rommá vált lakások helyreállítását, már több ezer olyan lakást juttatott a dolgozóknak, amelyek az öt év alatt épülő 60.000 új lakás min-tái lesznek.

Az 1948-ban felépült házakban egyszobás, egyszoba és hálófülkés, egyszoba és két hálófülkés lakások vannak. Különböző alapterületű lakásokat építettünk, de alapterületük minden esetben messze meghaladja a háborúelőtti évek úgynevezett munkáslakásait és minőségben is összehasonlíthatatlanul jobbak. Hiszen minden ilyen új lakás fürdőszobával készül, többnyire központi fűtéssel és melegvízzel ellátással.

MÁR EBBEN AZ ÉVBEN elkezd-tük azoknak a lakásoknak tervezését, melyeket jövőre építünk. A dolgozók kívánságára elhatároztuk, hogy négy-szobás lakásokat csak nagyon ritkán építünk a jövőben. A lakások zöme kétszobás lesz — fürdőszobával, konyhával, kamrával —, a nagyobb családok részére pedig háromszobás. Nem építünk többé hálófülkés lakásokat, hanem helyettük újfajtákat,

mokban átlag 26 négyzetméter, Ang-liában 25 négyzetméter, nálunk ezzel szemben 33,6 négyzetméter. A három-szobás lakásoknál az Egyesült Allamokban 35,5 négyzetméter, Angliában 34,5 négyzetméter, nálunk 39 négyzet-méter. Az öt éves terv során épülő la-kások alapterületét még a múlt év-

A híres Mónus Illés-rakparti pontház modellje. Építése — amely egész télen folyt — már a befejezéshez közeledik.

ben épültekhez képest is 12 százalékkal fogjuk emelni.

AZ ÉPÍTŐIPARBAN dolgozó munkások és műszaki értelmiségiek minden elkövetnek annak érdekében, hogy abból az összegből, amelyet nekik a kormányzat a 60.000 lakás építésére nyújt, minél szebb, jobb lakásokat építsenek. Ezzel szolgáljuk a magyar dolgozók jólétét.

Perényi Imre